

gore je po težki bolezni ozdravel, a rekel: mnogokaj sem si sam želel, a se je zgodilo drugače; pozneje sem pa spoznal, da je bilo to najbolje, kar mi je bil Bog določil. Zato se popolnoma udam v njegovo voljo. Točko je najti moškega, ki bi tako zaupal v božjo previdnost, kakor Ivan. Njegovo truplo počiva v Krasu pri Lokvici, njegova blaga duša pa plačila uživa.

Zalostno poročilo je dobila dne 7. prosinca rodbina Franca Kune, na Pokleku št. 18 pri Pod-sredi. Na tirolskih hribovih je žrtvoval svoje življenje pod sneženimi plazovi sin Franc v četu svoje mladosti, star 21 let. Izpolnoval je zvesto svoje dolžnosti za cesarja in domovino (22 mesecev), najprej v Galiciji, kjer mu je bila sreča mila. Rajni je bil priden in povsod priljubljen ter vzgled mladim. Kako težko se je poslavljati od domačih, kakor sluteč, da so njegove ure štete. Prav rad je pisal ljubim staršem in sestrkam ter vedno želel, da se zopet veselijo snidejo; a usoda mu tokrat ni bila več mila. Svoje še tako mlado in junško življenje je izročil Bogu.

Za domovino dal življenje
si preblagi France ti;
sladko spavaj v tuji zemlji,
večna luč ti naj gori!

Dne 9. januarja smo dobili zalostno poročilo, da je umrl v bolnišnici posestnik Peter Sedovšek p. d. Trdogaj iz Lepenjive pri Mozirju. Rajni je bil poznan pod orožje meseca februarja lanskega leta. Tadaš je bil na soško-italijanskem bojišču; tam se je nalezel bolezni, kateri je podlegel. Rajni je bil umen sadjar in dober gospodar. Zapušča žalujčo ženo in več nedorastlih otrok. Umrl je dne 8. januarja in sicer daleč proč od domačega kraja.

Zalostno so oznanjali zvonovi dne 27. grudnia, da je daroval svoje mlado življenje, komaj v 24. letu svoje starosti, posestniški sin Martin Muzel i občeznane Kokove hiše v Smartinu v Rožni dolini. Hrabro se je bojeval na južnem bojišču že nad eno leto zoper izdajalskega Laha, kjer je tudi našel svoj prerani grob. Bil je tudi član-smartinske Marijine družbe. Dragi Martin! Menda si slutil svojo smrt, ker si se od svojeev tako otožno poslavljaj. Njegove zadnje besede so bile: Z Bogom, domači in znanci, pa tudi ti prelepi rojstni kraj, saj mene ne bo nikoli več nazaj! Pogreša ga priletni oče in bolna mati, pa tudi njegovi bratje in sestre.

Na božične praznike je došla iz severnega bojišča zalostna vest, da je žrtvoval svoje življenje za cesarja in domovino četovodja domačega domobranskega pešpolka posestnik Pavel Novak iz Sv. Lenartu v Slov. gor. Padel je pri izvrševanju svoje službe v Karpatih, zadet od sovražne mine. Padli junak je bil dober krščanski in slovenski mož, skrben in priden oče svojima otrokoma. Zapušča vdovo in dva nedoletna otroka. Žalujči vdovi bodi Vsemogočni tolažnik, padlemu junaku pa bodi lahka tuja zemlja! Na svidenje nad zvezdami!

Na italijanskem bojišču je padel, zadet od sovražne granate, posestnik Anton Javernik iz Laporja. Bil je še mlad posestnik, toda bil je vzoren gospodar. Izgubili smo zopet pridnega farana in delavca Gospodovega, kajti bil je mož krščanskih načel. Kot mladenič je že bil dober organizator ter je rad podpiral katoliška društva. Marsikateremu je bil v pomoč in tudi v vzgled. Hodil je rad v cerkev. Že kot mladenič je rad prepeval v cerkvi. Imel je krasen glas za petje in tudi pozneje kot mož je zmiraj sodeloval pri cerkvenem petju. Mnogoteri faran ga pogreša, ker ne sliši več njegovega glasu. Padli zapušča mlado vdovo, ki močno žaluje za njim, kajti uživala sta v resnici zakonsko srečo, vezala ju je zastonjnost in potrpežljivost. Tudi staršem je bil vedno vzoren sin ter je rad pomagal vsakemu sosedu, če mu je le bilo mogoče.

V daljnem kraju zdaj počivaj,
dragi, a mi ne vemo kje.
Boljše ure tamkaj vživaj,
to so naših sre želje!
Dodeli naj pa Večni enkrat Ti,
v rajski domovini se zopet videti.

Zalostno vest so pred nedavnim časom dobili starši Antona Kodrič, p. d. Falentaš, v Studenicih pri Poljčanah, da je njih sin padel na bojnem polju nekje na Italijanskem. Pri nas se mu je še tudi zvonilo. Bil je v svojih šolskih letih prav priden in točen ministrantek, čeravno daleč proč od cerkve doma. Bil je mirnega in tihega značaja. Bil je edini sin, zato tembolj srčna rana in žalost staršev in sestrice. Bog mu daj uživati nebeško radost, a domačim pa podeli obilno tolažbo! — Dozdaj je, kolikor je znano, mrtvih v naši tiri 27 vojakov.

Anton in Janez Tesovnik iz župnije Rečica v Savinjski dolini sta bila daleč naokoli dobro znana in priljubljena fanta. Rojena sta bila oba v prijaznem trgu Rečica. Bila sta tudi člana katoliškega izobraževalnega društva. Krepko oporo in velike nade sta stavila oče in mati v svoja ljubljena, a usoda je zahtevala drugače. Leto po izbruhu vojne sta bila poklicana k vojakom ter kmalu stopila v obrambno črto proti verolomnemu Italijanu. Starejši Anton je padel zadet od granate dne 21. julija 1916, 14 dni pozneje pa se je preselil v boljše življenje tudi Janez. Srčno sta hrepenela po domači grudi, vi-

deti se enkrat lube domače, pričakovala sta dopusta. Toda smrt ju je prehitela. Ko sta došli poročili o uničujoči smrti, so se pretresla naša srca. Zadržanje domačih je nepopolno.

Vsem slovenskim žrtvam za domovino naj bo trgaen spomin!

Razne politične vesti.

Ministrski predsednik Klam-Martinić je zaradi sklicanja državnega zbora razen nemških nacionalcev in Čehov poklical že tudi Poljake k sebi. O Poljaki se še ne ve, kaj so izvedeli, a nemški nacionalci so zadovoljni s Klam-Martinićem in hočejo blagohotno soditi njegova dejanja. To so razglasili tudi nasproti Körberju, na katerem pa niso našli pozneje, ko je padel, nobene zdrave dlake. Na njih bananje, da bo Klam-Martinić izpolnil vse njihove zahteve, nič ne damo, ker nas je v Avstriji več narodov in vsi hočemo v njej živeti. Klam-Martinić je dober Avstrijec in kolikor nam znano, je nemškim nacionalcem povedal, da se bo v Avstriji marsikaj spremenilo, toda kako in kdaj, o tem se pa ni izrazil.

Slovenski listi: „Straža“, „Slovenec“, „Edinost“ in „Slovenski Narod“ so zadnji čas pričeli objavljati članke, v katerih se razpravlja vprašanje glede enotnega postopanja slovenskih strank. Dosedaj se je to gibanje, kolikor je nam znano, omejilo edino na časnikarska ugibanja. Stranke same in njih voditelji pa se še o tem niso posvetovali in sklepali.

Nemci vedno bolj uvidevajo, da se je nam Slovanom v Avstriji in na Ogrskem godila dosedaj velika krivica, ko se nas je na različne načine oviralo v našem razvoju. Sedaj se je oglašil celo nemško-liberalni poslanec Zenker, ki v posebni knjižici razpravlja, da je treba v obeh državnih polovicah rešiti narodnostno vprašanje tako, da bodo Slovani prišli do svojih pravic. Zenker pravi, da se ne sme več trpeti, da bi Madžari iztrebljali južne Slovane. Ko bi vsi Nemci tako mislili, bi se mnogokaj lahko na bolje obrnilo.

Hrvatski sabor, čegar zasedanje je bilo pred Božičem prekinjeno, je pričel dne 13. januarja zopet delovati.

Zasedanje ogrsko-hrvatskega državnega zbora se je dne 15. t. m. prekinilo do 20. januarja. V seji dne 11. t. m. je vlada predložila zakon, s katerim se ovekoveči spomin na vojake. Opozicija je zagnala hrup in klicala: „Dajte rajše vojakom volilno pravico!“ Ko se je predložil zakon o zvišanju davkov, je opozicija klicala: „Zvišajte podporo vdovam in sirotam padlih vojakov!“ Poslanec Rakovsky je vložil predlog, naj se razširi volilna pravica na vse vojake, ki so bili na fronti.

V Varšavi se je sestavil poljski državni svet, kateremu je bil izvoljen za načelnika — kronskega maršala — Vaclav Nemojovski, za njegovega namestnika pa Mikulovski-Pomorski.

Koliko stane svetovna vojska

V 30 mesecih vojske: 360 tisoč milijonov kron. V Avstriji 42, v Nemčiji 65, v Angliji 80, v Franciji 66, v Rusiji 55, v Italiji 18 tisoč milijonov kron. Na vsakega prebivalca v Avstriji odpade 870, v Nemčiji 980, v Angliji 1740, v Franciji 1790, v Rusiji 360, v Italiji pa 500 K.

Navedene številke nam nudijo strašno podobo uničenja. Računalo se je, da je bilo narodno premoženje držav, zapletenih v vojsko, vredno 1500—2000 milijonov kron. V dveh letih in pol je požrla najdražja vojska, kar jih je že bilo, petino vsega, kar si je prihranilo veliko rodov. Vse navedene ogromne svote se res niso izpremenile v dim: veliko je odpadlo na industrijo, na plače delavcem. A kljub temu je šlo veliko v dim. Vsaki mesec so se povišali izdatki za vojsko. Zdaj izdajo za vojsko vsaki dan nad 400 milijonov kron. Pri nas v osrednjih evropskih državah niso tako visoki kot v Franciji in v Angliji, a vendar v Nemčiji presegajo vsaki mesec 2000 milijonov mark; pri nas se pa že tudi bližajo 2000 milijonov kron. Skupen izdatek 360.000 milijonov kron, ki lahko doseže še 400.000 milijonov kron, bo potreboval za obrestovanje in odplačevanje vsako leto 20.000 milijonov kron. Obrestovanje državnih dolgov bo zahtevalo velikanske svote, a upati je le, da se bodo rane polagoma zacelile.

Rumunsko bojišče.

Glavna pozornost na rumunskem bojišču je sedaj obrnjena na dogodek pred rumunsko trdnjavo Galac ob Donavi (blizu reke Seret). Mesto je od cele spodnje strani obkroženo od naših čet. Težki topovi bruhajo srdit ogenj na trdnjavo in mesto. Zavzeli smo že dve utrjeni postojanki na južnozahodni strani Sereta: Mihalea in Vadeni.

Ob mostišču Fundeni (ob Seretu, severno-vzhodno od Rimnicul-Saratu) so pričeli Rusi dne 15. januarja s protiofenzivo. V prvih sunkih se jim je na nekaterih mestih posrečilo udreti v naše jarkove, a se bili vrženi zopet nazaj. Sovražnik je imel ogromne izgube.

Tudi v gorovju severno od mesta Foksani so se razvil hudi boji. Očividno hočejo Rusi preprečiti, da ne bi naši despeti v moldavsko ravnino ob Seretu.

Naši pred trdnjavo Galac.

Po padcu Braile in zasedenju Dobruče so se naše, pred vsem bolgarske čete, lotile rumunske trdnjave Galac. Težki oblegovalni topovi že nad teden dni bruhajo z največjo srditostjo ogenj na to mesto, ki leži severno od izliva reke Seret v Donavo. Na južnozahodni strani Galaca so naše čete dne 14. t. m. zasedle mestce Vadeni, ki leži v kotu med Braile, Donavo in Seretom in so se pomaknile tako blizu mesta, da je znašala tega dne razdalja med mestom Galac in našo bojno črto samo 6 km. Trdnjava Galac je za bodoči razvoj dogodkov velevažna. Ako trdnjava namreč pade, je ogrožena cela sedanja rusko-rumunska bojna črta ob Seretu. Sovražna armada se bo v tem slučaju morala od Sereta umakniti za reko Prut, ki meji med Rusijo in Rumunijo. Mesto šteje okrog 50.000 prebivalcev in ima zelo veliko trgovsko pristanišče.

Vpad v južno Rusijo?

Ruska poročila pravijo, da bodo Rusi trdnjavo Galac branili do zadnjega. Ruski vojaški strokovnjaki so namreč mnenja, če pade Galac, je Mackensenovi armadi odprta pot v južno Rusijo.

Ruska ojačenja

Rusko armadno vodstvo pošilja dan za dnevom nove čete na črto Galac—Ocna (v rumunskem gorovju). Nizozemska poročila pravijo, da sta v zadnjih 14 dneh dospela na to črto že dva sveža ruska armadna zbora.

150 vagonov pšenice zgorelo.

V Braili so Rusi, predno so zbežali iz mesta, zažgali ogromno skladišče žita. Zaloge so polili s petrolejem. Zgorelo je baje 150 vagonov pšenice.

Rusko bojišče.

Na severu so Rusi pred dobrim tednom pričeli med Naroškim jezerom in Rigo ofenzivo proti Nemcem. Dosegli so le nekaj manjših uspehov. V Karpatih se vršijo samo patrolni boji.

Ruska ofenziva v Karpatih?

Londonski listi poročajo iz Petrograda, da pripravljajo Rusi v Karpatih novo ofenzivo proti Avstriji. Sedanja ofenziva na severu ima baje samo slepilni namen.

Rusi napadajo na severu na 100 km dolgi fronti.

Ruski sunek na severu se razteza na fronti, ki je dolga 100 km. Na skrajnem severu (ob morju) bi Rusi sicer lahko prodrli dalje naprej, tako pravijo angleška poročila, a se bojijo, da jih vržejo Nemci v morje. Dalje proti jugu pa se nemška fronta ne da lahko prebiti.

Kaj se godi na Ruskem.

Na Ruskem pada ministrstvo za ministrstvo. Dosedanji ministrski predsednik Trepov še ni prav segrel svojega ministrskega sedeža in je že moral iti. Na njegovo mesto je prišel knez Galicin, o katerem pravijo, da je za nadaljevanje vojske, toda proti vsaki novotariji v notranjosti države. Ker so vsi ruski ministrski predsedniki, ki so prišli in odšli, za vojsko, za to mora razlog za njihovo neprestano menjavanje ležati v notranjih razmerah ruske države. Listi poročajo, da vlada na Ruskem velika nezadovoljnost. Ali zaradi vojske ali zaradi pomanjkanja živil v nekaterih krajih, ali zaradi slabega, podkupljivega uradništva pri civilu in vojaštvu, ali sploh zaradi ruskega samodrštva, vsled katerega ljudstvo ne sme povedati svojega mnenja, to nam ni dovolj jasno. Gotovo pa je, da v notranjosti ni več vse v redu.

Veliko pozornosti je povsodi vzbudilo, da so skrivni morilci umorili pravoslavnega meniha Rasputina, ki je baje imel veliko upliva na carjevem dvoru. Toda v kakem smislu je uplival, se ne ve, ker nekateri trdijo, da je bil za vojsko, drugi, da je bil proti vojski. Sploh se je o tem menihu pisalo toliko reči, da je gotovo precejšnji del izmišljenega ali pretiranega. Koliko resnice je na vsem, še bomo izvedeli le po vojski. Gotovo pa je, da je imel Rasputin važno stališče na carjevem dvoru in da tudi nje-

gov umor kaže na rastočo nesigurnost v notranjosti Rusije.

Italijansko bojišče.

Na Krasu je na obeh straneh hud artilerijski ogenj. Italijani so si baje nakopičili za fronto obilo artilerijskega streliva in bodo pri bodočih bojih bolj delovali s artilerijo. Na Tirolskem se radi nevarnosti sneženih plazov vršijo večinoma samo artilerijski boji.

Naši topovi govorijo.

Italijansko uradno poročilo z dne 15. januarja pravi, da naša artilerija v Julijskih Alpah, t. j. na primorski fronti, živahno deluje in sicer posebno v prostoru vzhodno od Gorice in na Krasu.

Kadorna hoče Trst.

Iz Kodanja se poroča, da je nastalo med Kadorno in ostalimi četverosporazumovimi poveljniki veliko nesoglasje. Kadorna se drži svojega starega načrta, ko hoče izvojevati Trst. Četverosporazumovi generali pa mu očitajo, da je Kadorna brezbrizen za druge velike četverosporazumove cilje. Rusija je baje posebno nezadovoljna, ker se Kadorna bori pred vsem za posest Trsta.

Francozi proti Avstrijcem.

Francoško armadno vodstvo baje namerava sedaj, ko Angleži na zahodni fronti nadomestijo francoske čete s svojimi, poslati nekaj armadnih zborov proti Avstrijcem na italijanski fronti.

Dogodki v Sredozemskem morju.

Italijani so nam ugrabili dva podmorska čolna, izmed katerih je bil eden pri nas narejen, drugi v Nemčiji. — Kakor se sedaj izve, se je dne 11. dec. 1916 potopila v Sredozemskem morju velika italijanska bojna ladja „Regina Margherita.“ — Italijani so dne 14. januarja dopoldne potopili v srednji Dalmaciji ogrsko-hrvatski potniški parnik „Zagreb.“ Podmorski čoln, ki je ladjo potopil, ni dal nobenega svara, da bi se bili mogli ljudje rešiti. Potopilo se je 29 oseb. To grdo, nečloveško ravnanje si je treba zapomniti.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se baje pripravljajo velike spremembe. Angleži so že izurili več novih armadnih zborov, katere bodo v kratkem vrgli na bojišče. Prevzeti nameravajo večji kos francoske fronte, Francozi pa bodo baje svoje razpoložljive čete vrgli z vso silo proti Nemcem ob Mozi in v Vogezih. Angleži in ostanki belgijske armade bi torej pričeli z ofenzivo na zahodnem, Francozi pa na vzhodnem delu francoske fronte. Prihodnja ofenziva proti Nemcem bo baje pred vsem znamenita vsled izvanredno hudega artilerijskega ognja. Švicarski listi pišejo, da so Angleži in Francozi nagromadili za fronto ogromno število topov in streliva. Zadnji čas krožijo tudi vesti o vojnih pripravah Francije in Nemčije ob švicarski meji in o vpadu čez Svico.

Čez švicarsko ozemlje?

Zadnji čas krožijo po časopisju vesti, da bodo Nemci udrli čez švicarsko ozemlje francoski armadi za hrbet. Z druge strani pa se zopet zatrjuje, da se Italija in Francija resno pripravljata, da bi na severozahodni švicarski meji vpadli v Nemčijo, oziroma v Avstrijo. Listi nepristranskih držav pišejo, da stoji ob severozahodni švicarski meji že več francosko-italijanskih armadnih zborov, ki so pripravljeni, da odbijejo nenadni nemški sunek, oziroma, da čez Svico vpadajo na nemško in avstrijsko ozemlje. Koliko je na teh vesteh resnice, se še danes ne more reči.

V zadnjem tednu se potopilo 90 francoskih ladij.

Predsedstvo francoskega osrednjega mornariškega društva je opozorilo vlado na nevarnost, ki grozi obstoju francoske trgovske mornarice. V zadnjem tednu, t. j. od 7. do 14. januarja, so podmorski čolni potopili 90 četverosporazumovih trgovskih ladij med katerimi je bilo 20 francoskih. Ker francoske ladjedelnice svoje delo vršijo zelo počasi, se je bati, da bo francoska trgovska mornarica polagoma popolnoma izginila.

Macedonsko bojišče.

Južnozahodno od Bitolja in sicer južno od Ohridskega jezera proti albanski meji se vrše resni boji za tamošnje avstrijske postojanke. Četverosporazumove čete, pred vsem Italijani in Srbi, že več kot teden dni srdito napadajo tamošnja glavna oporišča naših čet. Naši so sovražne sunke krepko odbili. — Tadi pri jezeru Prespa se vršijo večji boji. Severno od Bitolja, ob Crni in Strumi so pa le manjši boji. Italija bo baje poslala zopet 100.000 mož v Macedonijo.

100.000 Italijanov v Macedonijo.

V italijanskih pristaniščih je sedaj živahno gibanje. V prihodnjih treh tednih nameravajo odposlati iz Italije v Macedonijo 100.000 mož, katere mislijo uporabiti pred vsem na črti Valona—jezero Ohrida, t. j. proti postojankam avstrijske armade v Albaniji.

Vabilo.

Vse Slovence in Slovenke vabimo, da se naročijo na naš list. Naročnina stane za Avstrijo, Ogrsko, Bosno in Hercegovino

za celo leto	K 6—
za pol leta	3—
za četrt leta	150

Za Nemčijo in druge zunanje države stane list

za celo leto	K 8—
za pol leta	4—
za četrt leta	2—

Za vojske pa je naročnina zdatno nižja. Za vojske znaša naročnina

za celo leto	K 4—
za pol leta	2—
za četrt leta	1—

Kdor pošlje naročnino, naj zapiše: ako je nov naročnik, besedico **nov**, ako je star, besedico **star** in številko, ki se nahaja na ovitku.

Upravišтво „Slov. Gospodarja“, Maribor.

Tedenske novice.

Franc Jožefov zdravnik dr. vitez Kerel je za prosil za pokoj. Cesar Karel mu ga je dovolil ter mu poslal zahvalno pismo, polno priskrbnosti in priznanja. Dr. Kerel je bil z vso dušo vdan svojemu cesarju. Vse, kar je zadnja leta odredil za cesarja, je poprej vestno na samem sebi poskusil. Ob smrti cesarjevi je rekel: „Lani sem izgubil svojo soprogo, sedaj svojega cesarja, na svetu sem opravil svoje dolžnosti.“

Vojni kurat Golec zopet operiran. C. g. vojni kurat Januš Golec, znan našim čitateljem po svojih „Vojnih spominih“, ki jih priobčujemo v podlistku, je bil v Gradcu prejšnji ponedeljek, dne 8. januarja, zopet operiran. Izrezali so mu precej močen kosce granate, ki ga je nosil pod lopatico. Izgubil je nekaj krvi in moči. Te dni mu še nameravajo izrezati drobce granat za ušesom. G. Golec, kateremu želimo skorajšnjega okrevanja, nam piše, da bo, ko ozdravi, nadaljeval svoje „Vojne spomine.“

Odlikovanje slovenskega vojnega kurata. C. g. Alojzij Rezman, vojni kurat pri 26. domobranskem pešpolku, je odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem II. razreda na belo-rdečem traku.

100.000 K za katoliške ljudske šole. Ogrski grof Karel Csaky je povodom kraljevega kronanja daroval 100.000 K za podporo katoliških ljudskih šol na Ogrskem.

Sijajen uspeh zadnjega vojnega posojila. Petega vojnega posojila se je podpisalo štiri in pol milijarde kron v Avstriji, dve milijardi na Ogrskem. Dosedaj se je vseh vojnih posojil podpisalo v Avstriji 20 milijard, na Ogrskem pa samo 6 milijard K. Kar se tiče podpisovanja na Stajerskem, je slovensko kmetstvo prebivalstvo tokrat posebno veliko podpisalo. V celjskem okrajnem glavarstvu se je podpisalo nad 10 milijonov K, v mariborskem pa nad 9 milijonov K.

Pri Zadržni Zvezi v Ljubljani je podpisalo 4754 strank v skupnem znesku 15.277.550 K petega vojnega posojila.

Vojaštvo in politična uprava. Sedanje ministvo je odpravilo one Stürgkhove postave, narejene s § 14, s katerimi se je politična uprava podredila najvišjim vojaškim poveljnikom. S tem se je v tem oziru dala osnovnim zakonom zopet popolna veljavnost, kajti član 2 državnih osnovnih zakonov pravi, da cesar izvršuje svojo vladarsko pravico potom odgovor-

nih ministrov. Se so nekatere Stürgkhove odločbe, ki s osnovnimi zakoni niso v jasnem soglasju, tudi te se bodo pred cesarjevo prisego na ustavo odpravile ali spravile z osnovnimi zakoni v soglasje.

Odlikovana Slovenca. Iz Pule se nam piše: Pri črnovojniškem pešpolku št. 5 sta bila odlikovana sledeča slovenska moža z železnim zaslužnim križcem na traku hrabrostne svetinje in sicer za hrabro zadržanje pred sovražnikom: četovodja Jak. Hvalenski, doma od Sv. Jakoba v Slov. gor., in deseterik Jožef Ogorevc, doma iz Brežic.

Odlikovanci. Z bojišča se nam piše: Dne 19. t. m. smo imeli spet pri 7. stotnji 47. pešpolka odlikovanje. Bili so trije Slovenci za svojo hrabrost proti sovražniku odlikovani in sicer: Ludovik Zitek od Sv. Benedikta v Slov. gor., občina Ihova, je bil v 1 mesecu dvakrat odlikovan; dobil je za svojo hrabrost malo srebrno in bronasto kolajno. Pavel Zerkov od St. Petra in Jožef Zakonjšek od St. Jurja ob Taboru sta dobila bronasto.

V tolažbo njim, ki pogrešajo svoje očete, brate ali sinove. Dne 21. avgusta 1914 je Anton Glušček iz St. Ilja pri Velenju pisal zadnjo karto iz Galicije. Od takrat ni bilo nič več slišati o njem. Dne 21. decembra 1916 pa so dobili njegovi domači karto od njega, da še živi v daljni Sibiriji in da je bolan. Bog daj že skoraj ljubi mir in veselega svidenja njemu, njegovim domačim ter vsem, ki še žive daleč v tujini ločeni od svojih dragih.

Preosnova delavskega bolniškega zavarovanja. Dne 9. t. m. je izšla cesarska naredba, ki uvaja preosnovo bolniške postave. Izboljšana so določila o varstvu matere in dojenčkov, izplačevanje bolniške podpore, podaljšano od 20 na 26 tednov; pogrebne oskrbi tudi nekoliko zvišane. Izpremenjen je tudi obrtni red v toliko, da ne bodo smele porodnice delati 6 (sedaj 4) tednov. Poučeni smo, da gre pri tej preosnovi velika zasluga našemu poslancu dr. Kreku.

Gojenci deželne vinarske in sadjarske šole v Mariboru, ki se udeležujejo vojske, so bili ranjeni in odlikovani, nadalje prijatelji padlih, vjetih ali pogrešanih goencev se prosijo, da pošljejo ravnateljstvu tega zavoda čimprej natančne podatke in sicer: ime goenca, krdelo, pri katerem je služil, šaržo, odlikovanje, bojišče, na katerem se je boril, ali kjer je padel, kraj, kjer je pokopan itd. Enake podatke prosimo ravnateljstvo omenjen šole tudi o solarjih viničarske šole v Burgwaldu. Iz teh podatkov namerava ravnateljstvo zavoda v letnem poročilu sestaviti spominski list o gojenih, ki so se ali se še udeležujejo sedanje vojske ter so dosegli odlikovanje.

Oddaja vojaških reči. Cesarska namestništva nam poroča: Kdor še dosedaj ni oddal vojaških reči (čepic, čevljev, obleke itd.), ki jih je dobil na oden ali drug način od vojaških oseb, mora sedaj isto takom 24 ur oddati pri bližnji orožniški postaji, sicer se bo vsakega, pri komur bi se kake reči našlo, stro kaznovalo.

Prehranjevalni urad tudi pod novim ministrom generalnim majorjem Höferjem ne najde milosti pred nekaterimi dunajskimi listi. Dokler se ne bo za celo državo in armado ustvaril samo edin prehranjevalni urad, dokler se ne bo gledalo, da se nič ne pogubi in dokler se ne bo samo pri kmetih poskrbela vsaka betvica, ampak se pogledalo tudi v magacine trgovcev in medkupcev, tako dolgo je vseeno, kdo vodi prehranjevalni urad, ali Kokstein ali Höfer ali kdorbodi.

Graški nemški listi o slovenskoštajerskih gospodarskih razmerah. V graških listih dan za dnem čitamo poročila o „sijajnih“ gospodarskih razmerah na Slovenskem Stajerju. Nemško-liberalni list „Montagszeitung“ z dne 15. januarja piše o razvoju vinskih cen v naših krajih in sicer na tak način, da lahko vsakdo že na prvi pogled vidi, da je namen te pisarije, uplivati na vlado, da bi zasegla vino in postavila „najvišje“ cene in sicer take, ki bi bile po godu graškim vinopivcem. List, oziroma njegov pisnik, trdi, da se radi „nezaslišanih“ cen mnogi hranilne vloge kmetkega prebivalstva od meseca do meseca. Vojska je baje prinesla slovenskoštajerskemu kmetu izvanredno velik gospodarski napredek. Kar tisočaki baje trčijo na posamezna kmetstva čvorišča in črnovojniki s kmetov hodijo z debelonopoljenimi denarnicami okrog. Nemški list se je povzpeli tudi do trditve, da imajo ljudje skrite velike zaloge masti in slanine in čakajo s prodajo take dolgo, da bodo cene še bolj poskočile. Se le po vladnih raznih tatinskih družb pridejo baje velike posode zabele na dan. —

Naj si graški